

i alle Lemmer, og det er, hvad han selv ansaa for at være Brystsyge. Foruden de almindelige Lægeerklæringer foreligger der ogsaa en særlig Erklæring fra Invalidelægen, idet Andrageren er bleven indkaldt til Undersøgelse af denne. Hvorledes stiller det sig nu med denne Mand? Han angiver, at han den 3die April 1864 fik en Kontusion ved nedfaldende Murbrokker, hidrørende fra et Projekttil, der ramte en Bygning. Derefter fik han den 16de April dette Saar ved en Sprængning af en Granat. Om dette Forstemed Kontusionen foreligger der aldeles ikke Andet end Mandens egen Angivelse. Det har ikke været muligt at oplyse Noget om, hvorvidt han i Virkeligheden har faaet en Kontusion af nedfaldende Murbrokker, og det, at han fortsatte sin Tjeneste og den 16de April, altsaa 13 Dage efter, blev virkelig saaret, synes heller ikke at tyde paa, at disse nedfaldende Murbrokker kunne have tilspiet ham nogen alvorlig Læstion. Nu ved Undersøgelsen viser det sig, at der er et Ar paa Skulderbladet, hvor Granatkumpen har ramt, men et Ar af fuldstændig god Betskaffenhed, Huden var frisk og bevægelig over Arret, og Bevægelsen i Lemmerne uhindret deraf. Undersøgelsen af Brystet viser, at der ikke er Noget lignende Brystsyge, det er en bronkitisk Tidelse. Disse Tidelser, haade Hosten og Gigten især, kunne være meget generende for Manden, derom kan der fornøftigtvis ikke være nogen Tvivl, men Spørgsmaalet bliver jo, om det er muligt at sætte denne Gigt og denne Bronchitis i Forbindelse med Saaret paa Skulderbladet. Jeg gad nok egentlig vide, hvorledes det skulde være muligt, i alt Fald den undersøgende Læges Udtalelser gaa derimod, og jeg vil tillaa, at endogjaa uden dem vilde jeg være tilbøielig til at antage, at der ikke let skulde findes nogen Mulighed for en Forbindelse mellem Gigt i alle Lemmer, og saa Granatbetskadigelsen paa Skulderbladet. Det er det ene Tilfælde. De tre Tilfælde af Brystsyge har man afflaaet, fordi det ikke kunde bevises, godtgøres, at Tidelsen hidrørte fra Militærtjenesten eller var kommen i Anledning af den. Jeg tror nok, at man i al Almindelighed kan sige, at egentlig Brystsyge, Tuberkulose, hidrører ikke fra Militærtjenesten. Det fjerde Andragende, der, som jeg nys nævnte, angaar en saaret Mand, har ikke kunnet bevilges, fordi man ikke har kunnet finde en Mulighed — ikke Sandsynlighed, ikke Bevis, men Mulighed — for en Forbindelse mellem Granatsaaret og Gigten, han lider af, eller den Hoste, han nu har. Endelig den sidste Indstilling under Nr. 26 tillader jeg mig indtil videre at betragte som henvis-

af en Feiltagelse. Jeg kan i alt Fald Intet som helst udtale om det, da det ikke har været hos Finantsministeren siden 1883. Der staar altsaa kun tilbage for mit Vedkommende Indstillingen under Nr. 22 fra Arrestforvarer Lemming i Silkeborg. Det vil jo vistnok være den ærede Ordfører bekendt, at der ikke efter de gjældende Regler har kunnet tilstaaes den Vedkommende nogen Pension. Han er frivillig udtraadt af det slesvigste Gendarmerikorps og har altsaa ligesom Alle, der frivillig forlade Statstjenesten, intet som helst Krav paa Pension. Naar det altsaa ikke desto mindre henvises til Finantsministeren, maa jo Meningen være den, at der skulde søges noget Extraordinært for denne Mand. Uden der at foregribe, hvad en nærmere Undersøgelse af Sagen medfører, skal jeg kun udtale det, at det kunde være et noget betænkeligt Præcedens, om man fræveg den gjældende, bindende Regel, at de, der frivillig forlade Statstjenesten, ikke have noget Krav paa Pension, thi det kan føre ganske overordentlig vidt. Den ærede Ordfører bemærkede, at dersom denne Mand var bleven staaende i det slesvigste Gendarmerikorps endnu i et halvt Aar, vilde han være bleven affødiget med Pension. Ja, ganske rigtigt, men tror den ærede Ordfører, at han saa vilde have opnaaet at blive Arrestforvarer i Silkeborg? Jeg tror det ikke, thi som bekendt, blev den Gang Arrestforvarerpladserne besatte af Krigsministeriet med deis egne Folk. Dersom Manden altsaa først havde været affødiget med Pension, anser jeg det i alt Fald for overmaade tvivlsomt, at han vilde erhøldt den Stilling. Den Gang var man meget ivrig for at skaffe Stillinger til Embeds- og Bestillingsmænd fra Slesvig, for at de ikke skulde falde Statskassen til Byrde. — det vide vi Alle meget godt — men som Pensionist fra det slesvigste Gendarmerikorps vilde det i alt Fald have været udenfor Reglen, om han var bleven ansat som Arrestforvarer. Smidlertid, dersom dette Andragende bliver henvist til mig, skal det blive undersøgt paany, men jeg gjentager, at det kan ikke fyldestgøres administrativt — det er umuligt — men kun gjennem Bevilling, og jeg tillader mig iforveien at gjøre opmærksom paa, at den Slags Bevillinger maa man i alt Fald være sparsom med. Det ærede Medlem for Sørs Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) omtalte et Andragende — det var mig ikke muligt at høre Numeret — men da det ikke er foreslaaet henvist til mig, vil jeg betragte Omtalen deraf som en Anbefaling fra det ærede Medlem, naar Sagen engang kommer til mig.